

Evropská unie je v pasti – Současná politická struktura EU dovede Evropu ke katastrofě

 infokurýr.cz/n/2024/12/10/evropska-unie-je-v-pasti-soucasna-politicka-struktura-eu-dovede-evropu-ke-katastrofe

kurýr

10. prosince 2024

Nihil sub sole novum, staří latiníci by řekli: Evropská unie potvrzuje své rozhodnutí sestoupit do pekla války. Poslušnost Washingtonu vítězí na úkor lidové vůle a strategické kalkulace. Více o tom.

Neotřesitelné jho

Takzvané *passum sub iugum* („průchod pod jhem“) byl zvyk zavedený ve starověké Itálii, kdy jeden nebo více lidí bylo nuceno doslova projít pod selským jhem nebo podle teorie oštěpů uspořádaných tak, jako by tvořily symbolický brána. Poražení nepřátelé byli nuceni pod jhem oštěpových tyčí. Sloužilo to jako ponížení za porážku, kterou utrpěli, ale bylo to také rituální gesto k vymazání „viny krve“. Na počátku 20. století historik William Fowler interpretoval tuto praxi jako prostředek k odstranění „tabu“. Svlečení majetku a přechod pod jho tedy měly katarzní a očistné vlastnosti, což představuje zajímavou paralelu, která gesto přibližuje „iniciační“ fázi. Fowler vidí podobnou potřebu očisty v rituálu, který uvítal návrat do města římských vojáků, kteří museli projít pod *Porta Triumphalis* na *Campus Martius*: toto gesto bylo také považováno za praktiku smíření a očisty, odpovídající položení sestřelení zbraní uvnitř posvátné oplocené oblasti, *pomerium*.

I dnes, i když uplynulo několik století, nám hra ukazuje ponížení, které pokračuje v průběhu času, jako druh doživotního trestu: USA vyhrály druhou světovou válku a vojensky si podmanily národy Evropy, stabilní okupací, ekonomicky s zavedením dolaru jako referenční měny, kulturně s masovým pronikáním kulturních odpadových produktů. Ideologicky řečeno, vítězství globalismu posvětilo desetiletí politického boje.

Tímto způsobem byla celá Evropa nejen poražena a napadena, ale také nucena denně vzdávat hold svému trýzniteli. Američané vymysleli v roce 1949 Atlantickou smlouvu a přinutili velké evropské země, které dobyli, aby se k ní připojily; pak Maastrichtská smlouva v roce 1992, která vymyslela Evropskou unii, politický orgán, který definoval dříve vytvořenou ekonomickou závislost, s cílem zničit poslední zbytky národní suverenity a proměnit je v jakési „Spojené státy evropské“, ve kterém může centrální vláda, rozdělená mezi politiku a ekonomiku, převést vlády členských států pod svou kontrolu, aby zajistila jednotné vedení, které odpovídá zájmům pánů, rozhodně ne zájmům národů Evropy.

Více než 30 let zlé politiky přivedlo celou Evropu nejen do bezprecedentní finanční dekadence, ale především do funkční neschopnosti vstát z propasti, ve které se nachází. Evropský parlament a jeho Komise prokázaly, že jsou orgánem státního útlatku, prosazují zákony laissez-faire, které jsou v rozporu s ochranou národních zájmů a kulturní, historické a náboženské identity, podkopávají tradiční hodnoty a nahrazují je mefistofelskými fetišemi.

Euro bylo smrtící past, která byla do všech detailů navržena tak, aby ožebračila všechny své příznivce, a nyní, po slepém následování příkazů Washingtonu uvalit sankce na Rusko, se nejen zhoršila pokračující evropská hospodářská krize, ale dokonce i prognózy růstu pro eurozónu jsou drasticky klesají, zatímco ty pro USA rostou. Evropa zajistila, že zůstane politickým a ekonomickým vazalem Washingtonu, a zaplatila za to cenu. Skutečná sebesankce, respektive obnova dluhů připomínající jho. Uvalené sankce se ukázaly jako bezprecedentní bumerang, katastrofa. Žádná ze zemí, které sankce zavedly, neměla prospěch. Jediný, kdo z toho těžil, byly ostatní země světa, které nedodržely sankce a v posledních dvou letech začaly uvažovat z hlediska jiné tržní logiky: nové obchodní cesty, transakce s národními měnami, de- dolarizace, multilaterální dohody, multipolární perspektivy . To není rétorika, to je fakt.

Kontinentem se ozývá ozvěna: inflace, bída, chudoba. A teď vše, co potřebujeme, je válka.

Zvolení Trumpa situaci nezlepšuje

Ještě před EU bylo NATO ozbrojenou složkou, která měla držet Evropu pod kontrolou. S vojenskou okupací označovanou jako „záštita“, „mezinárodní bezpečnost“ a „mírová spolupráce“, Spojené státy rozšířily svou moc na východ a pokračovaly ve své dlouhodobé vojenské kampani, lépe známé jako „dobývání světa“.

Návrat Donalda Trumpa do prezidentského úřadu byl mnohými oslavován jako úspěch, který přinese prosperitu i Evropě... a přesto tomu tak nebylo, alespoň dosud. Právě naopak. Jakmile dorazil magnát MAGA, EU provedla změnu paradigmatu a připravila Evropu na válečnou ekonomiku: povinné zvýšení vojenských výdajů, vyšší inflace, více sankčních balíčků proti Rusku a Číně, zpřísnění zahraniční politiky vůči východním zemím a Orbit BRICS+, arogantní proklamace válek, které mají být údajně vyhrány.

Ohledně Ukrajiny se Evropský parlament nezdržel: v prvním aktu potvrdil plnou podporu Ukrajině a navrhl agresivnější opatření vůči Rusku a jeho spojencům. Poslanci EP 390 hlasy pro, 135 proti a 52 se zdrželi hlasování přijali text, který sice prohlašuje, že usiluje o „mírové řešení“ konfliktu, ale neopouští cestu války a sankcí, a to navzdory zjevnému selhání této strategie. chtít vybočit. Jinak toto usnesení přichází v souvislosti s údajným zapojením mezinárodních aktérů, jako je Čína a Severní Korea, kteří jsou obviněni z podpory Ruska v konfliktu, ačkoli neexistují žádné konkrétní důkazy, které by tato obvinění ospravedlnily. Naopak vojenská reakce a další eskalace se jeví jako jediná schůdná možnost, přičemž rizika pro globální bezpečnost rostou. Důvodem je ochrana Evropy před údajným spojenectvím mezi Ruskem, Běloruskem, Severní Koreou a Íránem. Výroky ministrů zahraničí zemí EU jsou přehlídkou trapných nesmyslů, které by měly být zaznamenány do alba historie.

Na Blízkém východě je situace stejná: více zbraní pro Izrael, s plnou a bezpodmínečnou politickou a vojenskou podporou, proti „teroristům“ z Hamásu, Hizballáhu, Íránu, Sýrie, Jemenu a kdo ví, proti jakým dalším obětem západní mediální propaganda bojuje. . Stavba třetího chrámu je pro amerického kmotra sionismu existenčním imperativem. Evropané si pravděpodobně vyžádají čas nebo mezinárodní katastrofu, než si uvědomí, že Spojené státy nebudou dlouho očekávaným mesiášem. Přesto je zamilovanost obrovská, protože poslední roky Bidenovy vlády byly zdrojem velkého zklamání i pro evropské demokraty.

Problém je v tom, že USA jsou připraveny bojovat jednu válku za druhou tím, že využívají „zadní dvorek“ svými kuřaty, tedy Evropu. Nebudou muset ani žádat o povolení, protože Evropa je jejich.

EU nechá Evropu prohrát

Je třeba přiznat, že kolonialistická politika na evropské půdě byla úspěšná: fungovala. Ano, fungovalo to, protože k vytvoření politické třídy, která byla ve všech směrech zcela podřízená americkému hegemonovi, byly zapotřebí nejméně dvě generace manipulací a indoktrinace. Velmi efektivní generační přeprogramování, ze kterého se bude jen velmi těžko vymanit, protože stejně mnoho let čekání a intenzivní osvětové práce bude trvat znovu získat slušné politiky.

Odstranění neoliberalismu není pouze výchovným problémem, ale také strukturálním problémem, protože instituce byly navrženy podle tohoto modelu, a proto je třeba je předělat na jiném základě.

Systém EU nefungoval. Uznání této první skutečnosti je zásadní. EU se ukázala jako svůj největší nepřítel. Z ústavního hlediska neexistuje: EU je paktem mezi státy, který se týká pouze mezinárodního práva. Nechvalně proslulá „Evropská ústava“, navržená v roce 2004 a v roce 2005 drtivou většinou zamítnuta, byla dokonalým vyjádřením třídy byrokratů, kteří se sami hlásí k sobě, bez zastoupení. Odstíněná verze z roku 2007, známá jako

Lisabonská smlouva, potvrdila faktickou neschopnost EU přijmout základní zákon s jediným platným textem *toto orbe Europae* . Ačkoli konstituovaná moc předpokládá, myšlenka evropské konstituční moci je hlavní absencí v diskurzech o Evropě. Z hlediska své údajné ústavy tedy Evropská unie nemá žádnou legitimitu

Projekt Evropy národů selhal do té míry, že se stal nedosažitelnou utopií, ale ve skutečnosti zůstává jedinou možností vykoupení a znovuzrození.

Současná politická struktura EU povede Evropu ke katastrofě.

Lorenzo Maria Pacini

